

РЕШЕНИЕ

№ 7498

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8200** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи-отдел "Пътна полиция" срещу Решение № 20152747 от 07.07.2021г. по нахд № 3139/2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 135-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-000149/22.01.2021 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция”, с което на Л. С. Л., на основание чл.175, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от шест месеца за нарушение на чл.103 на ЗДвП.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила, необосновано и явно несправедливо. Конкретно касаторът сочи, че съдът е оценил неправилно събраните по делото доказателства, в резултат на което е формирал погрешен извод, че не е осъществен съставът на нарушението по чл.103 от ЗДвП. Моли съда да отмени решението на СРС и да потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация, Л. С. Л., в писмен отговор на касационната жалба изразява становище за нейната неоснователност и моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Не претендира разности.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН, против подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

С оспореното пред СРС НП № 21-4332-000149/22.01.2021 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция”, на Л. С. Л., на основание чл.175, ал.1, т.4 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от шест месеца, за нарушение на чл.103 на ЗДвП за това че на 01.01.2021 г. около 21:35 часа, в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица]към ул. Е. С.”, управлява лек автомобил Ф. пасат, рег. [рег.номер на МПС], собственост на С. Л. Я., като при подаден сигнал от служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС], същият не се подчинява и не спира. След изравняване с автомобила, на Л. му е подаден сигнал със стоп палка по образец – МВР от униформен служител на ОПП-СДВР, седящ на предната дясна седалка, Л. отново не се подчинява на подадения му сигнал да спре, а рязко увеличава скоростта на движение, завивайки в междублоковото пространство в ж.к. Н.. Л. спира автомобила на паркинга до бл. 459 в ж.к. Н. и започва да бяга. Настигнат е от полицейски служители в междублоковото пространство на [улица], където след извършена проверка е установена самоличността му.

Пред СРС са събрани писмени и гласни доказателства. Разпитани са свидетели – актосъставителят В. М. Н. и Д. Р. Й., приятелка на Л., която твърди, че са били заедно на 01.01.2021г. и е очевидец на случилото се.

За да постанови обжалваното решение СРС е кредитирал показанията на свидетеля Й. и е приел за необективни и некореспондиращи с писмените доказателства по делото показанията на свидетеля Н.. Приел е, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, съгласно разпоредбите на чл.189, ал.1 и ал.12 от ЗДвП, но е намерил, че не е осъществен от обективна страна състава на нарушението по чл.103 ЗДвП, поради което неправилно е била ангажирана административно–наказателната отговорност на Л. С. Л. и е отменил НП като незаконосъобразно.

Така постановеното решение е неправилно.

На първо място, съдът неправилно е приел, че установената от него фактическа обстановка е безспорна, след като именно в това се състои спорът между страните в производството.

На следващо място, съдът неправилно е кредитирал показанията на свидетеля Й. и е приел, че съответстват на събраните писмени доказателства.

В преписката е налична докладна записка от мл. автоконтрольор В. Й. В., която подкрепя описаното в АУАН и посоченото в показанията на актосъставителя, свидетеля В. Н.. От всички тях се установява, че Л. не спира на подаден сигнал със стоп –палка по образец на МВР и увеличил скоростта на движение на автомобила,

след което спрял на паркинга до блок 459 в ж.к. Н. и започнал на бяга. Бил настигнат от полицейските служители, след което била установена самоличността му.

Няма данни свидетелят Й. да е присъствала на мястото, на което е извършено нарушението и къде е била, за да се установи дали е била очевидец на случилото се. Освен, че показанията й значително се различават от описаното в АУАН, докладната записка и показанията на актосъставителя, те не са логични и противоречат на събраните писмени доказателства. Установено е, че Л. е употребил алкохол, който в издишания въздух е бил 0,759 промила, а в кръвната проба е установено 0,5 промила, а Й. в показанията си заявява, че Л. Л. не е консумирал алкохол, което противоречи на установеното с двете проби. Съдът е следвало да прецени и евентуалната заинтересованост на свидетеля Й. с оглед факта, че е в приятелски отношения с наказаното лице.

Съгласно чл.189, ал.2 ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В случая няма спор, че АУАН е редовно съставен. Подписан е от Л. без възражения. В случая презумираната от закона доказателствена сила на съставения АУАН не е оборена, поради което неправилно е прието, че не е осъществен от обективна страна съставът на чл.103 ЗДвП.

От събраните писмени и гласни доказателства се установява, че на 01.01.2021 г., около 21:35 часа, в [населено място], ж.к. Н. Л. С. Л. е управлявал лек автомобил Ф. пасат, рег. [рег.номер на МПС], като при подаден сигнал не се е подчинил и не е спрял, а рязко е увеличил скоростта на движение, завил е в междублоковото пространство в [жк], спрял е автомобила на паркинга до бл. 459 в ж.к. Н. и започнал да бяга.

В чл.103 ЗДвП е предвидено задължение за водача на пътно превозно средство при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. След като Л. С. Л. е нарушил посочената разпоредба, законосъобразно, на основание чл. 175,а л.1, т.4 от ЗДвП, му е наложено административно наказание - „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от шест месеца.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което да се потвърди НП.

С оглед изхода на спора и своевременно заявената претенция, на основание чл.63, ал.3 ЗАНН, на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, Х. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20152747 от 07.07.2021г. по нахд № 3139/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 135-и състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА: ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 21-4332-000149/22.01.2021 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция", с което на Л. С. Л., на основание чл.175, ал.1, т.4 от Закона за движение по пътищата, е наложено

административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и “лишаване от право да управлява МПС” за срок от шест месеца за нарушение на чл.103 на ЗДвП.
ОСЪЖДА Л. С. Л. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: